

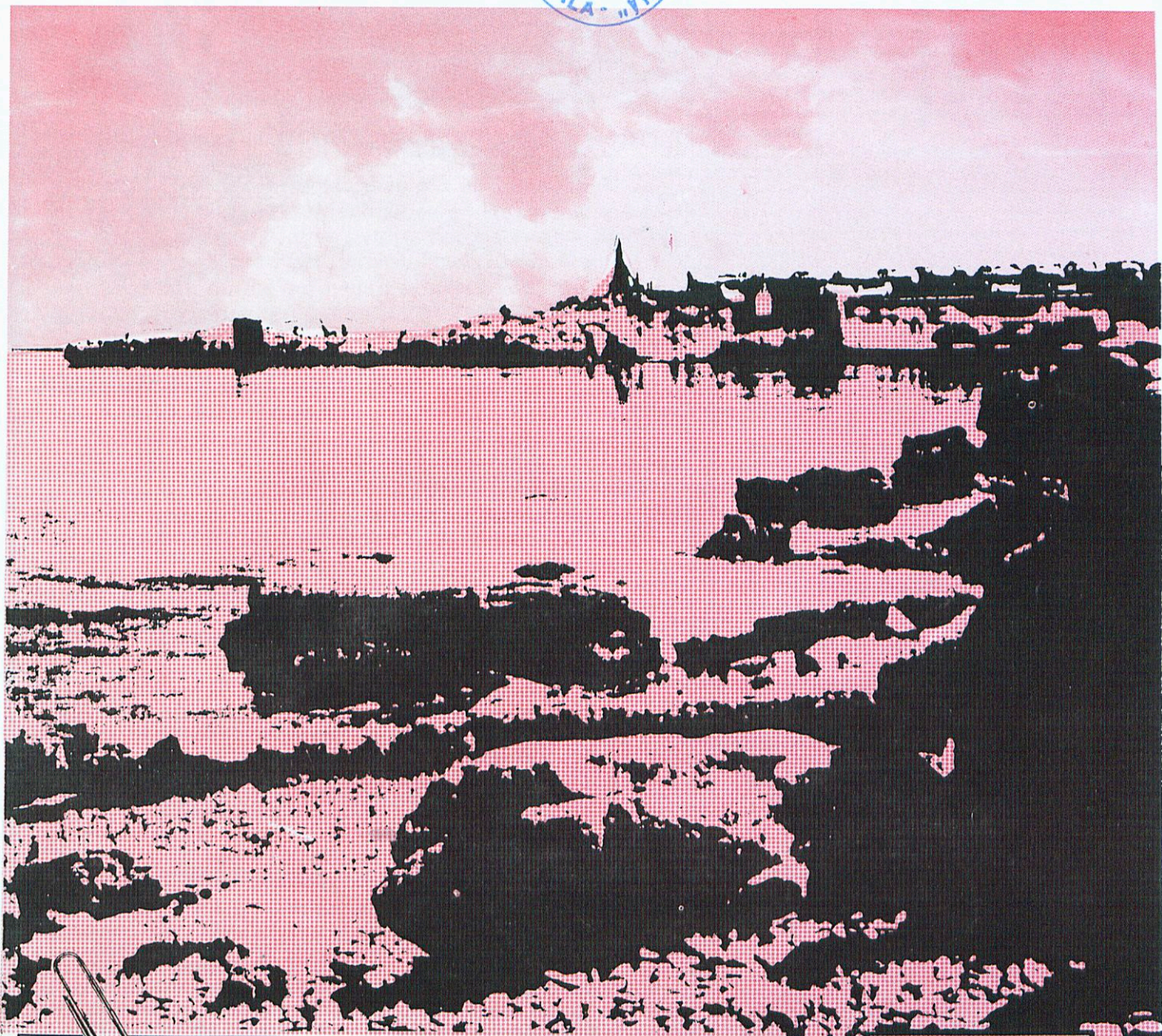
Escalenc

BUTLLETÍ CULTURAL I INFORMATIU
Núm. 110

JULIOL 1989

Sumari

EDITORIAL: Quantitat versus qualitat - FULL OBERT -
INFORMATIU ELECCIONS - VIDA ESCALENCA: La sed estiuenca
DE MES I DE MENYS - HISSANT LA PLOMA: La llei de costes (II)
NOTICIARI LOCAL - ESPORT I LLEURE - UN XIC DE TOT - A & A
(Humor) - FOROGRAFIES: Antiga de l'Escala; Quan erem infants,
etc. etc...

Conversa amb:
JOAN CALLOL

REDACCIÓ

Apartat de Correus, 19
17130 L'ESCALA

COORDINACIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
CONSELL DE REDACCIÓ: F.X. Vila Mitjà, J. Piqué, D. Poch, Francesc Targa.
ART I CULTURA: F.X. Vila Mitjà, J. Boix
ESPORT I LLEURE: J. Vilabru
NOTICIARI LOCAL: Serveis Informatius Ràdio l'Escala
VIDA ESCALENCA: R. Guanter
SUBSCRIPCIONS: D. Poch, R.M.ª Sau, M. Prats - Tel. 77 02 04
ADMINISTRACIÓ: J. Piqué - Tel. 77 19 60
IMPRESSIÓ: Gràfiques del Ter, s.a. D.L. GI/287-82

PUNTS DE VENDA:

- BALLESTA, C/ Pintor Joan Massanet, 8
- BAMBI, Avinguda Ave Maria
- LLIBRERIA ROSA, Plaça de les Escoles
- ROMAGUERA, C/ del Pont, 24
- TROBADORS, Passeig del Mar, 2

EDITORIAL

QUANTITAT VERSUS QUALITAT

— I, a partir d'ara, a guanyar cèntims!

Aquesta exclamació és bastant habitual sentir-la per aquests indrets en començar l'estiu. Una "indústria" tan de temporada com el turisme, obliga a capficar-se un parell o tres de mesos (a molt tirar) en un mai parar de tràfecs i maldecaps per a arregar el suficient per a un hivern sense ensurts.

És normal i comprensible.

El que cal és que aquesta necessitat no es converteixi en un vici, i aquest vici en una addicció.

Que sapiguem ralentir intel·ligentment quan notem els primers símptomes.

Que val més sopar una vegada i pair bé, que agafar una indigestió per golafreria.

QUE MAI LA QUANTITAT VAGI EN DETRIMENT DE LA QUALITAT.

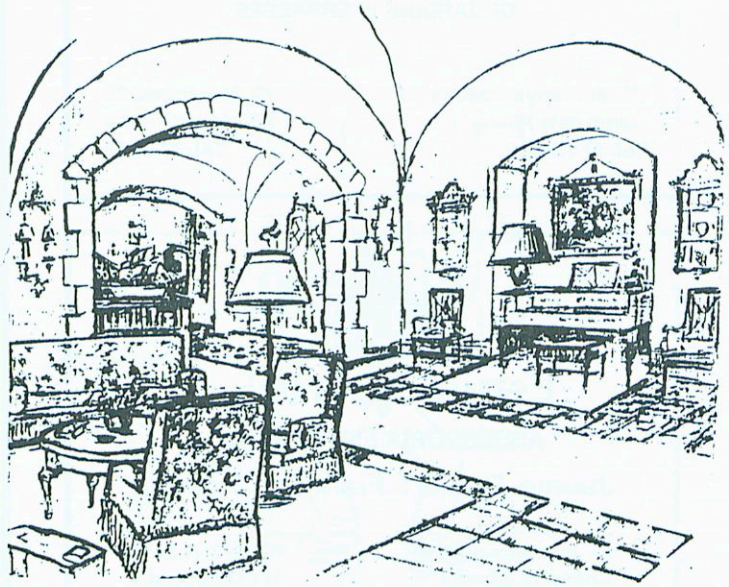
Que... que **TINGUEU UN BON ESTIU!!**

informació

Amb motiu de la celebració de la XXI edició de la Universitat Catalana d'Estiu que tindrà lloc a Prada de Conflent del 17 al 26 d'agost, l'ajuntament de l'Escala donarà uns ajuts limitats per sufragar les despeses de matrícula a les persones interessades. Per a més informació adreceu-vos a l'ajuntament de l'Escala de 9 a 1 del matí, fins al 25 de juliol.

ES RECORDA A TOTS ELS COL·LABORADORS QUE CAL LLIURAR ELS ARTICLES PER SER PUBLICATS, ANS DEL PRIMER DIUMENGE DE CADA MES. GRÀCIES.

full obert.....

(Apunt de Joaquim Folch i Torres)

JOAQUIM FOLCH I TORRES I LA "CASA DEL GAVIÀ"

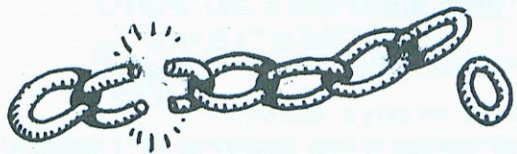
Joaquim Folch i Torres trobà en la vila de l'Escala una font d'inspiració que alimentà la seva sensibilitat artística. Una sensibilitat que seguia l'estètica noucentista, la qual tenia la seva deu en les muses de la saviesa i de l'art, les quals tenen avui la seva expressió inequívoca en el mestral, en la tramuntana, en el sol i l'aigua del mar, i en els escalencs.

Tant és així que, inspirat, es féu construir l'any 1944 la "Casa del Gavià", (quan per aquella època era membre de l'Institut d'Estudis Catalans) l'immoble més original de la vila de l'Escala.

De l'interior del vaixell de pedra i de com l'havia concebut la il·lustre personalitat en tenim constància perquè s'han conservat en bones mans (família M. Bigarós Sureda) alguns apunts i esborranys. La sala d'estar em recorda una casa típica de la burgesia catalana de principis de segle. No hi falten les arcades i les possibles voltes; les còmodes butaques encoixinades per tal de dur a terme interessants tertúlies literàries i artístiques; el piano per interpretar música romàntica dels virtuoses d'aquest instrument; quadres, prestatges, cadires i catifes adornen amb bon gust un compartiment del vaixell (cambra); els llums de peu, l'un a les butaques encoixinades, i l'altre al piano, em criden l'atenció per l'elegància que donen a la sala. Penso que per ésser la sala d'estar d'un vaixell no hi manca res: la travessia cap a un indret desconegut serà òptima.

¿És possible avui (l'any 1989) mantenir o continuar la idea d'en Joaquim Folch i Torres? L'última paraula la tenen les institucions escalenques, les quals en bon criteri van comprar per l'Escala la "Casa del Gavià" fent un esforç econòmic considerable. Ara cal saber administrar en un bon sentit allò que forma part del nostre patrimoni. La meua opinió és que seria coherent que la "Casa del Gavià" fos allò que el seu propietari, en Joaquim Folch i Torres, havia dissenyat: un vaixell de pedra ancorat a la platja de les barques amb els seus camarots i amb els seus elements decoratius. Si no és així, l'original idea perd la seva bellesa i el seu encant. Estic segur que la vila de l'Escala tindrà finalment allò que es mereix.

Manuel Vilà i López

TEOLOGIA DE L'ALLIBERAMENT

Els diaris, les revistes, parlen molt sovint de la Teologia de l'Alliberament. Hi ha lluites, males interpretacions, hi ha qui exposa la vida o mor, hi ha qui s'escandalitza...

Jo voldria parlar d'aquest tema, en un estil molt planer, amb un to molt popular, d'estar per casa, com vulgarment es diu i en el que jo procuro escriure.

Els teòlegs, els que s'ocupen d'estudiar Déu i els seus misteris, s'han donat compte que en lloc de passar anys i panys parlant de coses que a vegades no entenem i es queden moltes vegades en els llibres, aquests teòlegs, sobretot els latino-americans, han pensat que Déu està en el feble, en l'oprimit i que no és anar contra cap doctrina, donar-se un cop al cap i dir:

- Caram!... Ens havíem equivocat pensant tant i passant els dies desxifrant els dogmes, quan Déu passa cada dia i s'atura en el pobre i en l'oprimit, més encara, es fa un d'ells.

Això que han pensat els teòlegs, ho ha de saber la gent, que segurament ja ho havia intuït, però no s'havia atrevit a dir-s'ho.

La fe cristiana no és només, ni principalment, una acceptació de "veritats" i encara menys és qüestió, només ni principalment, de pràctiques religioses. És quelcom que agafa tot l'home, la seva existència total i el seu mode de vida, que implica essencialment un mode de relació amb els altres homes i amb tot el món creat. Per això diu sant Pau que la fe no és viva ni és real si no "es fa efectiva per la caritat" (Gal. 5,6). Una fe que no es fes així efectiva, seria borda, inautèntica: més encara podria portar a un autoengany, que el Nou Testament anomena "Fariseisme" i que els moderns anomenarien "alineació".

És clar que s'han d'evitar exageracions exclusivistes, però certament només una Església realment, i no sols amb paraules, *solidària amb els pobres i oprimits* comprendrà el judici de la Paraula de Déu sobre la pobresa i l'opressió. O almenys l'Església hauria d'estar molt atenta a escoltar el que diuen els seus membres i comunitats més pobres, per tal que la interpretació de la Paraula de Déu no es faci sols des dels llocs de poder o de benestar. És molt diferent llegir l'Evangelí des d'un palau o des d'una "Chabola" brasilera...

És així de senzill i clar...

Així de vertader...

Així d'Evangèlic...

Té olor del llac de Tiberíades...

Paisatge bonic de les benaurances...

EVANGELI fet humanitat...

Hi ha res a dir-hi?...

No ens escandalitzem de res perquè la nostra Església, com la nostra covarda terra, com deia Espriu, l'estimem amb un desesperat dolor, és la nostra Església!...

Neus Ximinis

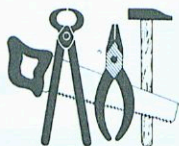

RECORDEM ALS NOSTRES COL·LABORADORS QUE CAL SIGNAR AMB NOM I COGNOM ELS SEUS ARTICLES, AIXÍ COM INDICAR LA SEVA ADREÇA, TELÈFON, N.º DE CARNET D'IDENTITAT. AIXÒ NO OBSTA PER A QUÈ PUGUIN ÉSSER PUBLICATS AMB SEUDÒNIM SI AIXÍ HO PREFEREIXEN UNA VEGADA COMPLERTS ELS ANTERIORS REQUISITS

FERRETERIA

GUILLOT

PINTURES
I
JARDINERIA

C/ del Mar, 6 - Tel. (972) 77 04 86 - L'ESCALA

Ramon Ylla i Heras

JARDINER

PROJECTES, MANTENIMENTS I NETEGES
DE JARDINS I TERRASSES

C/ Muntanya Rodona, 12
Camp dels Pilans
Tel. 77 17 34

C/ Maranges, 25
L'ESCALA (Girona)
Tel. 77 01 95

Hostal «El Roser»

RESTAURANT
especialitat en peixos
i mariscs

* *
HOSTAL MIRYAM HOSTAL REINA

Complete bathroom / Baño completo
Salle de bains complete / Mit Baderaum
Calefacció central / Aire acondicionat
Parking particular / Obert tot l'any

Darrera l'Església, 9 L'ESCALA
Tels. (972) 770219 / 770977 (Girona)

Estudi i Servei.s.c.

ASSESSORIA EMPRESARIAL

Jaume Batlle i Francesc Raurich

C/ Joan Massanet, 40
Apartat de Correus, 5

Tel. (972) 77 21 77
17130 L'ESCALA

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

GIMNÀS PER HOMES, DONES I NENS • AVINGUDA GIRONA, 34 • 17130 L'ESCALA (Girona)

FORUM
E S P O R T I U

G FINQUES GUANTER

ASSEGURANCES EN GENERAL
GARANTIA D'EFICÀCIA I SERIETAT

Avda. Ave Maria, 7 - Tel. 77 02 72 - L'ESCALA

**AGRUPACIÓ FLEQUERA
EMPORDANESA S.A.**

Carretera de Viladamat a Palafrugell s/n

Teléfono: 77 00 81 — L'ESCALA

MARIA BUIXEDA BURGAS

Vímet

C/ Empúries, 19
C/ Calvari, 20
Tel. (972) 77 01 85 - L'ESCALA

- MOBLES
- ARTICLES BAMBÚ
- DECORACIÓ
- CISTELLERIA
- REGALS
- BOSSES

AIRSA

AÏLLAMENTS, IMPERMEABILITZACIONS
I REVESTIMENTS, S.A.

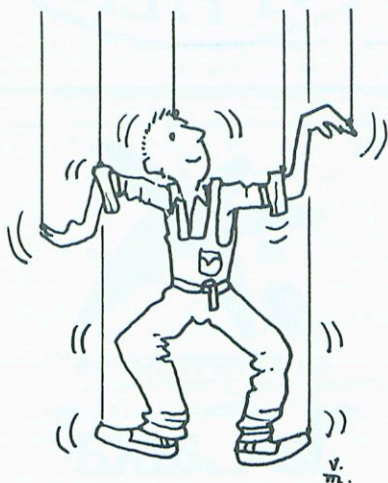
danosa

Passeig Sant Joan Bosco, 47 - Tel. 20 10 62
PONT MAJOR - GIRONA

UNA SETMANA DE VACANCES

Enric Bahí

1984

Ja han passat cinc anys des de 1984. Però aquí no vull referir-me a aquell any ja oblidat, sinó al llibre que va escriure George Orwell precisament amb aquest títol: *1984*.

L'obra, publicada el 1949, és una novel·la de política ficció, apassionant i terrorífica al mateix temps, que ens presenta un món repartit en tres grans estats totalitaris, que controlen les activitats i els pensaments dels seus súbdits.

L'Estat-policia on viu el protagonista del llibre, Winston Smith, està dividit en dues categories humanes: els funcionaris, la élite; i els proletaris, el poble baix i vulgar. Els tres eslògans bàsics del partit al poder són: "La guerra és la pau"; "La llibertat és esclavitud"; i "La ignorància és fortalesa".

En tots els habitatges dels súbdits de l'Estat, hi ha una telepantalla que emet contínuament. No es pot apagar mai. A més de donar informació constant sobre els mèrits del partit i del Gran Germà, també s'utilitza per controlar a tots aquells que es troben dins el seu radi d'acció. No es pot saber de cap manera, si en aquell moment precís, un és escoltat i vist. Per tant, cal actuar sempre d'acord amb les normes imposades.

Una de les coses que es diuen en el llibre és: "El treball pesat, físic, el govern de la casa i dels fills, les petites baralles amb els veïns, les pel·lícules, el futbol, la cervesa i per damunt de tot els jocs d'atzar omplien tot l'horitzó de llur intel·ligència" (dels proletaris)... "No era aconsellable que els proletaris tinguessin opinions polítiques".

Avui corren veus que l'alt grau d'abstenció a les passades eleccions europees, a l'Escala arribà quasi al 60%, és degut al temor dels ciutadans a un poder supranacional, massa gran i potent, que pot tendir a la uniformitat dels tarannàs i dels pensaments.

Pere Juhé

Escric això a punt de començar una setmana de vacances, en un racó del Pirineu aragonès. Es tracta de l'indret més solitari i salvatge que he pogut trobar: la vall d'Eríste, a la zona dels estanys.

He convidat dos adolescents que no coneixen ni la solitud ni el silenci.

— Podríem endur-nos una ràdio —em digué un d'ells— així ens distreuríem durant la nit.

La meva resposta fou seca, ràpida, contundent:

— Ni pensar-hi! Per escoltar la ràdio, no cal pas anar tan lluny.

Ben segur que el jove net no va entendre el meu determini. Potser l'entendrà a la tornada, si ha deixat amarar-se de natura.

Vull viure uns dies de pau, sense soroll de màquines, sense estridències d'altaveus, sense converses buides ni rialles provocades.

He fet el propòsit de no llegir cap diari. Vull intentar deixar de banda l'aldarull que ens envolta. La notícia intrascentent i, fins i tot, la sonada, per a mi no tindran importància, perquè no en seré sabedor. Amagaré el rellotge al butxacó de les calces, per no patir d'esperit, intentant endevinar l'hora a través de la posició del sol al firmament o a través de la intensitat de la llum, si el sol no brilla. No esmorzaré a les vuit, ni dinaré a la una: menjaré quan tingui gana.

I quan per saber si és dijous o dissabte, hagi de comptar què hauré fet cada dia, llavors començarà el moment dolç de les vacances.

Només llavors assaboriré, a cor què vols, l'espectacle de la natura que m'envolti. I trobaré sentit profund en la sortida del sol i en el núvol vermell que l'emmarca. Només llavors entendre de ple el fresseg de la cascada i fruit de l'arc de Sant Martí que el sol hi dibuixa. Només llavors precebré el misteri blau de cada estany, la boniquesa de cada flor, el retruny de la tempesta, la immensitat del cel estrellat. Només llavors podré escoltar el silenci.

I sens dubte, que pensaré en un món llunyà, on els homes són esclaus d'horaris, de preferències, de semàfors. On els homes corren i es neguitegen per no atrapar res o ben poca cosa. On els homes es lleven cansats, a toc de despertador i tornen al llit més cansats encara, acabat el darrer programa de televisió.

I pensaré que, tanmateix, l'home que ha inventat el progrés, va esdevenint a poc a poc, esclau i víctima del seu propi invent.

I tindrè un sentiment de pena per l'home presuntuós que pateix i lluita i malda per enriquir-se més, per aprendre més, per posseir més, per viure més intensament i, doncs, trobar-se més sol, més decebut, més malmenat.

I tindrè un sentiment de pena per a mi mateix, que he de saber perquè tothom sap; que he de llegir perquè tothom llegeix; que he de tenir cotxe perquè tothom en té; que he de mirar la televisió perquè tothom la mira; que he de viure així d'angoixat perquè tothom hi viu.

Però davant la natura viva i bategant, davant l'equilibri perfecte de l'entorn que m'envoltarà, potser sobre l'herba d'una prada, potser en el cor d'una abetosa, potser reposant a mig camí del cim, potser en la celèstia de la nit... estic segur de retrobar Déu.

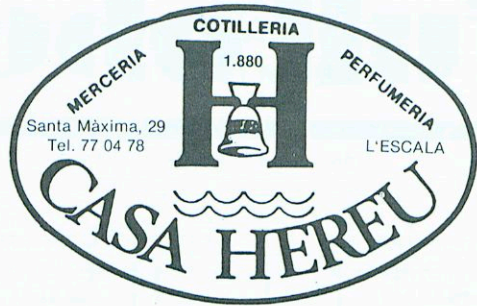
I sentiré la seva veu en la meua intimitat que m'animarà a reprendre el camí d'aquest món dels homes i em farà entendre que, malgrat tot, jo puc ser lliure.

ANXOVES DE L'ESCALA[®]

Magdalena Sureda

Tel. 77 0146

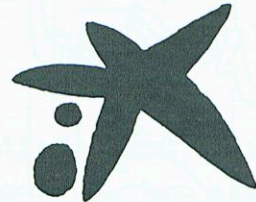
Bancotrans

Banc Comercial Transatlàntic

L'ESCALA

CASA CENTRAL BARCELONA
més de 90 oficines a Espanya.

CAIXA DE PENSIONS

"la Caixa"

Caixa de Girona

Plaça Víctor Català, 9 - L'ESCALA

AGENCIA

BAHI - NICOLAU

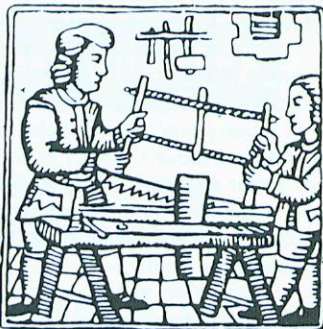
Assegurances en general

AGENT COL.LEGIAT ncal. i prov.

Àngel Bahi i Botella

C. Cadaqués, 6 (Poble Sec) - Tel. 77 06 92
17130 L'ESCALA

Mobles Sancho

Ctra. Palafrugell, s/n.
(DAVANT GASOLINERA)
Teléfon 972 / 77 04 85
17130 L'ESCALA

Lindan

ELECTRODOMESTICS

SERVEI T.V. GARANTIT

A. PRADO

Plaça de les Escoles - Tel. 77 04 90 - L'ESCALA

SASTRERIA

Vila-brú

Carrer del Port, 25 - Tel. 77 02 21 - L'ESCALA

CASA FEIXAS

INSTAL.LACIONS ELECTRIQUES, SANITARIES I CALEFECCIÓ
FERRETERIA, ELECTRODOMESTICS I ARTICLES PER A REGAL

Plaça Víctor Català, 17 - Tel. 77 01 99 - L'ESCALA

LES ELECCIONS EUROPEES A L'ESCALA

Al quadre adjunt s'exposen els resultats que les eleccions europees varen tenir a l'Escala, el 15 de juny.

El primer comentari que cal fer és sobre la participació, aquesta va ser únicament del 43,56%; es va donar, doncs, una abstenció del 56,64%, la qual és més elevada que la de Catalunya (48,48%), i la d'Espanya (45,2%). Més de la meitat del cens electoral de l'Escala va "passar" d'unes eleccions que no varen tenir suficients elements d'interès per animar a l'electorat.

Si ens fixem amb els resultats, es comprova com el guanyador va ser Convergència i Unió amb 560 vots, el 36,75%. El segueix de prop el PSC-PSOE amb 496 vots, 32,55%.

Respecte a les anteriors eleccions celebrades el juny de 1987, juntament amb les municipals, s'han de reflectir dos fenòmens: una inversió de les posicions i una pèrdua generalitzada de vots. En aquelles eleccions (veure l'Escalenc, juny 1987), el guanyador fou el PSC-PSOE amb 984 vots (41,3%) i en segon lloc CiU, amb 753 vots (31,6%).

El PSC, doncs, perd en aquestes eleccions 488 vots i CiU 193. Per entendre l'abast d'aquestes xifres s'ha de tenir en compte que les anteriors eleccions se celebraven juntament amb les municipals, la qual cosa féu augmentar la participació i la tendència a votar el mateix partit a unes i altres eleccions.

Com en la majoria d'eleccions, aquests dos partits són els que es disputaren l'hegemonia a l'Escala, les altres organitzacions queden a considerable distància.

En tercer lloc se situa el PP (Partit Popular), 114 vots (7,48%). En les eleccions del 87 amb el nom d'Alianza Popular va obtenir 190 vots, per tant la seva pèrdua és de 76 vots.

En quart lloc se situa Europa dels Pobles, en la qual està integrada Esquerra Republicana. Aconsegueix 80 vots.

En cinquè lloc i 55 vots (3,61%) se situa la sorpresa d'aquestes eleccions, l'Agrupación Ruiz Mateos, el seu percentatge és lleugerament superior que l'aconseguit a Catalunya i a l'Estat espanyol (2,89% i 2,08%, respectivament).

A molt poca distància, 53 vots, se situa Alternativa Verda.

Dues opcions que a nivell estatal aconsegueixen eurodiputats, Esquerra Unida i CDS, a l'Escala passen totalment desapercebuts.

La baixa participació, segurament la més baixa de totes les conteses electorals i la victòria de CiU, seguida de prop del PSC són els trets més importants d'unes eleccions que a l'Escala passaren sense pena ni glòria.

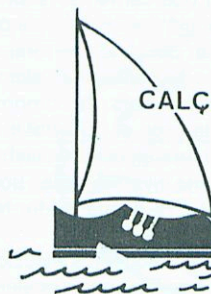
Pere Guanter

PARTITS POLÍTICS	TAULA 1-U	TAULA 2-A	TAULA 2-B	TAULA 3-U	TOTAL	%	SOBRE 1524
	951	877	947	786	3561		
ALIANZA POR LA REPÚBLICA				1	1	.07	1524
ALTERNATIVA VERDA	15	13	15	10	53	3.48	1524
BLOQUE NACIONALISTA GALLEGO		1			1	.07	1524
CATALUNYA LLIURE	3	4	4	4	15	.98	1524
CDS	7	6	11	7	31	2.03	1524
CIU	204	98	113	145	560	36.75	1524
COALICIÓN SOCIALDEMÓCRATA	1	1	3		5	.33	1524
COALICIÓ NACIONALISTA (EAJ/PNV-AIC-CG-PANC)	1			1	2	.13	1524
COMUNISTA DE LOS PUEBLOS DE ESPAÑA	3		4	1	8	.52	1524
ENTESA N.E./ESQUERRA DELS POBLES	5	3	1	1	10	.66	1524
EUROPA DE LOS PUEBLOS	23	21	13	23	80	5.25	1524
EUROPA POR LA VIDA		1			1	.07	1524
FALANGE ESPAÑOLA DE LAS JONS	2	1			3	.20	1524
FEDERACIÓN PARTIDOS REGIONALES					0	0	1524
FRENTE NACIONAL	1	2	1	2	6	.39	1524
HERRI BATASUNA	3		4	1	8	.52	1524
INIC. DEMOCRACIA EUROPEA	1		2		3	.20	1524
IZQUIERDA UNIDA	1	17	4	3	25	1.64	1524
LLISTA VERDA	2	2	4	6	14	.92	1524
PARTIDO ANDALUCISTA		1	2		3	.20	1524
PARTIDO CARLISTA					0	0	1524
PARTIDO HUMANISTA			1		1	.07	1524
PARTIDO LIBERACIÓN ANDALUZA			2		2	.13	1524
PP	41	22	30	21	114	7.48	1524
PSC-PSOE	89	174	161	72	496	32.55	1524
PST-PORE	1	1			2	.13	1524
PTE-UC (S. CARRILLO)		2	4	2	8	.52	1524
RUIZ-MATEOS AGRUPACIÓN	9	16	15	15	55	3.61	1524
UNIDAD CENTRISTA PED					0	0	1524
UNIDAD NACIONALISTA ASTURIANA	1				1	0.7	1524
VERDES ECOLOGISTAS	3	5	4	2	14	.92	1524
VERDE PARTIDO			2		2	.13	1524
N.º VOTS A CANDIDATURES	416	391	400	317	1524	100.00	
N.º VOTS EN BLANC	1	3	5	8	17		
N.º PAPERETES NUL·LES	3	1	0	6	10		
N.º PAPERETES LLEGIDES	420	395	405	331	1551		
N.º ELECTORS TAULA	951	877	947	786	3561		
N.º ELECTORS TAULA QUE HAN VOTAT	420	395	405	331	1551		
N.º INTERVENTORS	0	0	0	0	0		
N.º TOTAL DE VOTANTS	420	395	405	331	1551		
%	44.16	45.04	42.77	42.11	43.56		

RENAULT

GARATGE FUMADÓ

C/ Ave Maria, s/n.
Tel. (972) 77 04 81
17130 L'ESCALA (Girona)

CALÇATS BALLESTA

Fundada l'any 1920

Pintor Joan Massanet, 10
Tel. (972) 77 02 53
17130 L'ESCALA
(Costa Brava - Girona)

MAGATZEMS **TITUS** S. A.

CONGELATS — CONCESSIONARI —

GELATS

Ctra. Viladamat a Palafrugell, km 7
Tels. (972) 77 04 04 - 508 - 584

L'ESCALA
(Girona)

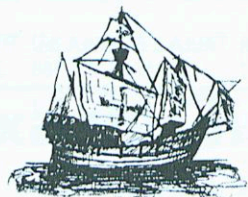
JOIERIA - RELLOTGERIA

J. Molinas

REPARACIONS

COPES i TROFEUS ESPORTIUS

C/ Joan Massanet, 26 - Tel. 77 05 48 - L'ESCALA

Caravel·la

VOLEU REBRE L'ESCALENC A CASA?

SUBSCRIVIU-VOS TRUCANT AL
TELÈFON 77 02 04

O ESCRIVINT A L'APARTAT
DE CORREUS 19 DE L'ESCALA-17130

ROSA MARIA BALLESTA

**CENTRE
D'ESPECÍFICS**

FARMÀCIA

**FÓRMULES
MAGISTRALS**

Pintor Joan Massanet, 4 - Tel. 77 15 75 - L'ESCALA

Tel. (972) 77 03 95 - COSTA BRAVA - GIRONA

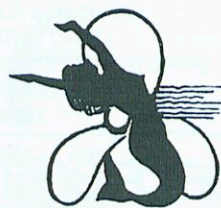

**HOTEL
RESTAURANT**

NIEVES MAR
(ANTIGA CASA NIEVES)

Tels. 77 03 00 — 77 03 04 - Passeig Marítim - L'ESCALA
(Costa Brava)

JOPA

nàutica

Closa del Llop, s/n.
Tel. (972) 77 07 55
L'ESCALA (Girona)

EMBARCACIONS · MOTORS · ACCESSORIS

EVINRUDE

hissant la ploma

LA COSTA I LA LLEI DE COSTES (II)

A l'article del mes passat vàrem analitzar l'estat de la costa escalenca. En el d'aquest mes veurem les principals determinacions de la nova llei de costes, que regula entre d'altres coses, quins podran ser els usos de les diferents parts de la costa, així com les zones de domini exclusivament públic (no hi pot existir la propietat privada), les zones en que pot existir aquesta, etc.

Les altres lleis de costes:

La primera llei que s'ocupava d'alguna manera de regular la costa és la Llei de Ports, del 1880. Posteriorment, i ja en aquest segle, hi ha la Llei de Ports del 1928. Per últim hi ha la Llei de Costes del 1969, que per exemple, entre d'altres coses encara permetia l'existència de propietat privada dins l'anomenat domini públic.

La llei de què ens ocupem va entrar en vigor, quan es va publicar al BOE, el 29 de juliol de 1988, després de cinc anys de treball en la seva elaboració.

Exposició de motius:

El text de la llei comença exposant els motius que han fet necessària l'elaboració d'aquesta llei. Aquests són que:

- Dels 7.880 km de costa espanyola, el 24% són paratges, i per tant, llocs propicis per a l'explotació turística, que comporta amb quasi tota seguretat la destrucció d'aquestes.
- La zona costanera (7% del territori) concentra el 35% de la població, al que cal afegir que el 82% del turisme que ve al país tria la costa per a passar les seves vacances, la qual cosa comporta una gran pressió especuladora.
- El 40% de la costa espanyola està urbanitzada o qualificada com a urbanitzable, sense incloure en aquest percentatge les zones portuàries i industrials.
- El 17% de la costa està en procés de regressió degut a la disminució de l'aportació de sediments per part dels rius.

Tots aquests punts fan que calgui legislar urgentment per aturar aquest procés de degradació i, a ser possible, arranjar alguns dels mals ja consumats.

La zona pública marítime-terrestre:

És la zona que pertany a l'Estat, i que per tant no pot ser propietat de cap particular.

Aquesta zona comprèn:

- Les platges, siguin de sorra o de pedra, les zones de dunes, etc.
- L'espai comprès entre la línia de baixamar i la d'altamar.
- Els terrenys guanyats artificialment al mar.
- Els penya-segats verticals fins a la seva coronació.

Aquesta zona serà d'utilització lliure, pública i gratuïta en els usos que estiguin d'acord amb la seva naturalesa, és a dir, s'hi pot passejar, banyar, fer pesca esportiva, navegar, etc.

Una vegada passada la zona pública marítime-terrestre, ens trobem amb els terrenys normals que ja poden ser de propietat privada però que estan sotmesos a una sèrie de limitacions en el seu ús, que seran les servituds.

La servitud de protecció:

En sòls urbans i urbanitzables la llei marca una zona de servitud de protecció de vint metres. En sòls no urbanitzables, la servitud abasta fins als 100 m, que en llocs d'especial interès es pot ampliar a 100 m més.

Dins d'aquesta zona està prohibit:

- L'edificació d'habitatges, hotels, apartaments, etc.
- La construcció o modificació de vies de comunicació de gran intensitat.
- La destrucció de jaciments de sorra.
- El parament de línies d'alta tensió.
- L'abocament de deixalles sòlides i aigües residuals sense depuradora prèvia.
- La publicitat amb mitjans visuals, acústics o àudio-visuals.

La servitud de pas:

Recau sobre la franja de 6 m terra endins mesurats des de la vorera del mar. Aquesta zona ha de quedar lliure pel pas públic de vianants i pels vehicles de vigilància i salvament.

La servitud d'accés al mar:

La llei preveu suficients accessos al mar i aparcaments. Els accessos per al trànsit han d'estar separats entre ells com a màxim 50 m i els de vianants 200 m.

Zona d'influència:

Es considera zona d'influència del domini públic marítime-terrestre, una franja d'un quilòmetre d'amplada mesurada a partir del límit interior de la ribera del mar.

En aquesta zona, les edificacions s'hauran d'adaptar a l'entorn conforme diu la legislació urbanística, evitant la formació de pantalles arquitectòniques. La densitat d'edificació d'aquesta zona no podrà ser mai superior a la mitjana del sòl urbanitzable del terme municipal respectiu.

La llei diu que les edificacions existents que resultin incompatibles amb la nova llei, si van ser construïdes il·legalment hi ha la possibilitat de legalitzar-les, quan sigui possible, per raons d'interès públic. Si es van construir legalment, es respecten els drets adquirits, condicionant l'obra a la naturalesa del terreny on se situa.

conversa amb...

RODOMA

JOAN CALLOL i CALLOL

Té vint anys i fa poc temps li fou concedida la Creu al Mèrit Naval. Nét i fill de pescadors, malgrat que li agrada molt la mar, en aquest moment treballa en una altra activitat, ja que de fa temps no hi ha pesquera. Els seus passatemps són jugar a futbito i tocar la bateria, tal com ens explicarà.

L'Escalenc.— Quan vas començar d'anar en mar?

Joan Callol.— Quan jo vaig començar d'anar en mar, era el més jove de tots els que hi anaven, tenia setze anys. No n'hi havia pas de joves aleshores, però al cap d'un parell d'anys d'haver començat jo, s'hi van incorporar alguns joves més, tres o quatre.

En aquest moment, jo no vaig pas en mar, faig de manobre, ja que des de fa un temps es pesca molt poc, no s'agafa gaire res. El meu pare sí, continua anant-hi, tot sol, per aquí a la vora.

L'Esc.— Amb quina embarcació vas començar a anar en mar?

J. C.— Anàvem amb el meu pare, amb una

barca petita que es deia "Tià". Sortíem en despuntar el dia i no tornàvem fins cap a la una, després d'haver llevat, seguidament anàvem a vendre el peix i a la tarda, si calia sortir, hi tornàvem, sinó, aquí a casa remendàvem i armàvem armellades. Al cap d'un temps vaig anar a la teranyina amb el pare.

L'Esc.— Quan fa que has arribat del servei?

J. C.— El dia 7 del mes que vé farà quatre mesos que vaig arribar llicenciat. El servei el vaig començar el dia 7 de març de 1988, vaig anar a Cadis, ja que el vaig fer per marina. Primer passàrem 19 dies a San Fernando i després ens van embarcar en el "Nautilus". Amb aquest, cada mes sortíem uns vint dies, sempre solíem anar

per la zona de l'estret, Almeria, Algecires, Ceuta, Melilla, Huelva. Mai sortíem d'allà. I per aquesta raó, alguna vegada havíem tingut algun problema amb pesquers del banc saharià.

L'Esc.— Per què et van donar la Creu al Mèrit Naval?

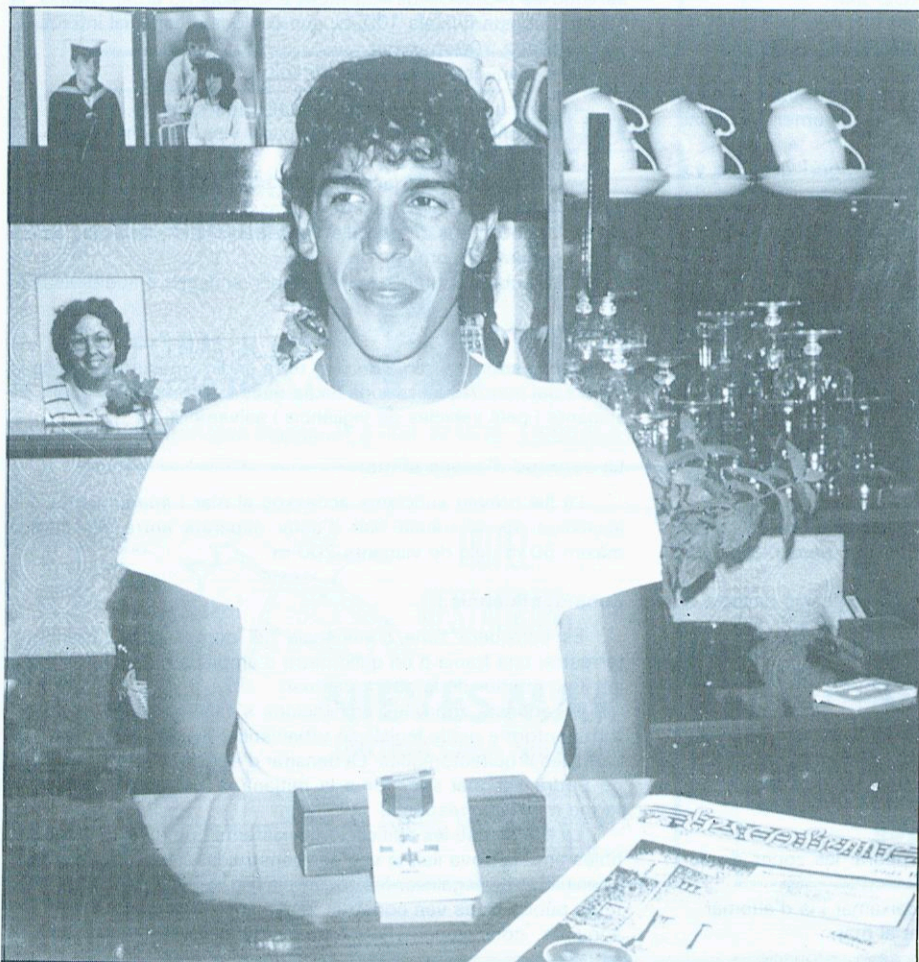
J. C.— Un diumenge que estava de guàrdia (mireu, les guàrdies dels diumenges sempre les solíem fer els que érem de més lluny, així els nois que eren d'allà podien anar a casa seva, això també feia que nosaltres, durant la setmana no en tinguéssim). Doncs com us deia, estava jo de guàrdia, junt amb altres cinc o sis, al vaixell que estava amarrat al port de Cadis. Ens van trucar que hi havia una embarcació que estava en perill i que llençava missatges de socors. Per arribar-hi més aviat vam sortir un caporal i jo amb una zodiac, ja que avisar a tothom i sortir amb el Nautilus era molt més lent.

Vam haver d'anar un parell o tres de milles mar endins, i vam trobar una embarcació de fusta, força vella, que més tard vam saber que havia estat molts dies navegant. El temporal havia malmès l'embarcació i aquesta s'anava omplint d'aigua, quan van veure que no podien sortir-se'n va ser quan ens van avisar. Eren pare i fill, anglesos. Nosaltres, en arribar allí vam saltar a la seva embarcació, vam treure al pare, que s'havia fet mal a la cama, i el vam deixar a la zodiac, i junt amb el fill vam anar treient l'aigua a galletades, intentant salvar d'aquesta manera l'embarcació, evitant que naufragués. I així, quan va arribar el Nautilus, aquest va poder remolcar l'embarcació fins a port. Això és tot el que va passar.

Al cap d'uns dies em va cridar el comandant i va dir-me que al caporal i a mi ens havien proposat per donar-nos una medalla. Un cop ja llicenciat, em va arribar la notícia que m'havien concedit la medalla al Mèrit Naval.

Aleshores em van dir que podia elegir el lloc per la imposició, bé a Cadis o bé aquí, i em va semblar millor aquí.

Per anar a recollir la medalla vaig tornar a vestir-me d'uniforme, doncs feia dos mesos i mig que havia acabat i encara el tenia, ja que l'has de guardar durant tres mesos per si et criden de nou. La medalla va venir a posar-me-la l'Ajudant militar de

marina de Roses. D'aquí a l'Escala van venir l'Alcalde, en Pere Ros, que és President de les Confraries de Catalunya, i altra gent. També van venir soldats que fan el servei a Roses.

L'Esc.— Què feu per divertir-vos els joves d'ara?

J. C.— A córrer, fora de l'Escala, perquè aquí no hi ha gaire res, principalment a l'hivern. A l'estiu si que hi ha molt d'ambient i les discoteques són obertes, però a l'hivern res.

Durant l'hivern, amb els amics anem a Calella, a Palamós, Palafrugell... a les discoteques.

No és pas que marxem només el nois, moltes noies també surten del poble. Tot-hom que té cotxe se'n va.

Jo surto amb l'Antonio Chavez i en Lluís Sopena, sempre hem sortit tots tres, a més ara treballem junts.

L'Esc.— Fas algun esport?

J. C.— Sí, futbol. Jugo amb el "Juventus", un dels equips locals. Juguem a l'hivern, ja que a l'estiu s'atura tot. Hi jugàvem l'Antonio Chavez, el seu germà, els Reixach, els Hereu... bé féiem un equip.

Fem campionats a nivell local, però només per divertir-nos, per afecció. Hi ha diversos equips: "la Caixa", "el Roser", els pescadors també feien un equip... i altres. En aquests campionats, nosaltres, que no érem gaire bons, vam quedar força endarrera. Juguem un o dos cops la setmana, sol ser el dimarts i el divendres.

L'Esc.— T'agrada fer de manobre o t'agradaria més tornar anar en mar?

J. C.— El mar a mi m'agrada molt. Si hi hagués peix hi aniria, però és clar, fa un temps que no es pesca i si no es pesca no es guanya...

L'Esc.— Tens el títol de Patronia per a poder portar una embarcació?

J. C.— Sí, encara que estudiar no m'agrada pas massa, si ho he de fer també ho faig. Ara em vaig treure la Patronia i hi havia onze assignatures, entre elles mecànica, que és força difícil. Ens venia a donar les classes el comandant de marina i el sergent de Roses i també en Joan Carres, d'aquí, que és mecànic naval i ens donava classes de mecànica. Érem vint-i-cinc o trenta que ens vam treure el títol de patró i deu o dotze el de mecànic. Amb el títol de patró pots portar una embarcació de fins a setanta-cinc tones.

L'Esc.— Tens alguna altra afecció?

J. C.— Sí, una altra afecció meua és tocar la bateria. Ho faig aquí a casa mateix. He estudiat tres anys de solfeig i més tard un noi que es diu Toni i que toca amb la Meravella ens feia classes juntament amb en Mariatxi un cop a la setmana. Així vam fer uns tres anys de pràctiques. Sempre m'ha agradat, però actualment toco només molt de tant en tant. Quan ho faig els veïns s'enfaden molt, fins i tot em volien denunciar, perquè jo posava la ràdio i amb la bateria anava seguint el ritme i es veu que això era massa per a ells, de seguida venien a picar la porta per queixar-se. Jo tocava a baix, al costat de la finestra, però ara vull instal·lar-me en una habitació més arraconada perquè no ho sentin tant.

LA SET ESTIUENCA

A l'estiu, una de les necessitats més peremptòries que l'home té és la de la set.

Hi ha molts tipus de set. Set de fama, de poder, de riqueses, d'honors, de glòria, de posseir, de tenir, de venjança; però també –sortosament– set d'estimar, de lliurar-se als altres, de superació, etc., etc. Aquests tipus de set no coneixen estacions. Es presenten a totes les èpoques de l'any.

Nosaltres, naturalment, ens referim a una altra set, a la clàssica, a l'originària del mot, és a dir, a la necessitat de beure que es manifesta a través d'una sequedat a la boca i a la gola.

Si bé d'aquesta set se'n té sempre, també és cert que s'incrementa d'una manera ostensible quan arriben les calors de l'estiu.

D'aquesta set estiuenca és de la que parlarem i, més concretament, a veure com la vencien els nostres avantpassats i, fins i tot, nosaltres quan érem petits, ja que a mesura que ens hem anat fent grans hem assistit a la gran revolució tecnològica en matèria del fred i al naixement d'una gran varietat de productes i begudes que han envaït el mercat.

La lluita contra la set es presenta fàcil, ja que els mitjans amb els quals comptem per a sortir-ne victoriosos són múltiples. És suficient d'asseure's davant del mostrador d'un bar o a la terrassa d'un cafè per a poder escollir d'entre una sofisticada gamma de begudes, batuts, sucès còctels, etc... i treure'ns –almenys així ens hoensem– la set. A voltes, ens n'han fet venir més.

I si no voleu anar a un bar o a un cafè, n'hi ha prou amb obrir la ben subministrada nevera de casa per a beure una cervesa ben fresca, una taronjada o llimonada, un "bitter" o una orxata de xufa, per posar casos clàssics.

Els nostres avis i nosaltres mateixos, de petits, quan s'arribava l'estiu, per descomptat que teníem més set de la normal, però no es disposava, ni de bon tros, dels mitjans d'avantatges d'avui dia, però com que no hi havia altra cosa, era normal que no aspiréssim a res més. Hom es conformava amb el que tenia.

La beguda més primitiva o coneguda que existia a les nostres cases era l'aigua, no sempre fàcil d'aconseguir. Fins que l'aigua no arribà a les cases, l'any 1916, la gent havia d'anar-la a buscar a la Fornaca i, més endavant, a la font pública, al costat de l'actual escriptori.

L'altra beguda més a l'abast dels nostres avantpassats era el vi, el fruit de la vinya de moltes famílies escalenques. Està clar, però; que tant l'aigua com el vi, si no es podien refrescar, malament podien treure la set. Ja veurem, també, com se les apanyaven per a refrescar la gorja quan arribaven les calors de l'estiu.

Més cap als nostres dies, apareixen combinacions de productes casolans amb l'aigua, amb la finalitat de donar-li més gust.

La gent gran recordarà molt bé l'anomenada "orxata de murri" que no era altra cosa que aigua amb una mica de vinagre i sucre. Recordo molt bé, quan era petit, que la tia "Dolores" –quan jo m'estava a casa seva– preparava aquesta beguda quan venien del camp molt assedegats. Era el temps de segar, de tragar garbes, de batre amb cavalls o amb màquina.

També ens preparava un gerro d'aigua amb peles de llimona dintre o, per variar, aigua amb magnèsia, el vapor fresc de la qual ens remullava el nas i els seus voltants.

Recordo també que la gent es treia la set posant-se uns petits anissos a la boca, fent tot seguit un traquet d'aigua.

Vingueren llavors els "litines", els "sidrals" i altres productes semblants que donaven una picantor molt bona a l'aigua. Aparegué més tard la gasosa en ampolles de vidre. A l'Escala, per cert, hi havia una fabriqueta casolana a can Josep Sureda –en "Pepe de la Gamba"– entre el carrer Enric Serra i el de l'Hospital.

Recordo, al mateix temps, que bona que era la granadina, la menta i, ja més cap aquí, els vermuts amb olives.

Arribaren les primeres cerveses i les primeres llimonades i taronjades. Una marca que jo recordo com a més llunyana era la del "Sandaru". I a partir d'aquí, sense oblidar-nos dels soldats –combinació de gasosa amb cervesa–, amb l'arribada del turisme i de la maquinària al servei de la indústria de productes de begudes, la cosa es disparà i els mercats quedaren envaïts de tota mena de refrescos.

Ara bé, al principi de tot, malgrat fer molta calor, l'aigua i el vi –que eren les úniques begudes al seu abast– la gent s'ho havia de beure al natural. No es coneixia el gel ni la refrigeració.

Per a poder-les-hi treure l'escalfor, posaven les ampolles d'aigua i vi dins galledes plenes d'aigua més o menys fresca, extreta de la cisterna de casa, qui en tenia. El mateix feien amb la fruita. En algunes cases, havia vist que posaven el càntir d'aigua o la mateixa galleda amb les begudes i fruita penjats dins la cisterna, per a mantenir-los el més fresc possible, fent que l'aigua quasi els cobrís.

La gent que no disposava de cisterna, recordo molt bé que anaven a buscar galledes d'aigua fresca a diferents pous públics, repartits en diferents punts del poble, extraient-la mitjançant el funcionament de la corresponent bomba. El que tenia més acceptació era el pou o també l'anomenada "bomba de cal vaquer". Avui dia hi ha una font d'aigua potable, al cim de la qual hi ha el bust del sardanista local Josep Vicens, si bé col·locada uns pocs metres més cap a tramuntana.

L'aigua de les bombes públiques no servia per a beure, donat que era salmàstica, per bé que tenia la qualitat d'ésser molt fresca i la gent la feia servir –com ja hem indicat– per posar les coses en fresc. La solien anar a buscar cap al migdia, una hora abans de dinar.

Arribà més tard la fàbrica de gel de can Solés, a la platja, ubicada a la casa que antigament es coneixia per "la casa de la punxa", on avui dia hi ha les oficines de finques Torrent. Uns anys més tard, arribà l'altra fàbrica de gel, la del senyor Sala, instal·lada, també a la platja, on hi ha la botiga d'en Santi Juan.

La gent hi anava a buscar trossos de barra de gel de diferents mides, però el més corrent era el de la forma d'un cub. Si no m'equivoco, començaren a valer –al meu temps– dues pessetes. Com és lògic, s'anaren apujant de preu amb el pas dels anys. Recordo les fileres que es formaven davant de dites fàbriques, els mesos més calorosos de l'any. Tothom hi anava amb una galleda.

Els cafeters anaven a comprar el gel a barres senceres, i ho feien més d'una vegada al dia, augmentant la ració els dies de la Festa Major. Es posaven una saca al cim de l'espallta i s'hi col·locaven la barra per portar-la millor sense mullar-se. Era una estampa popular, a la qual ja hi estàvem avesats.

Quan la gent tenia el trosset de gel a casa seva, el trencaven –si podien– i el posaven dintre una galleda o un gibrell, on hi guardaven el beure i la fruita. A fi que no es gastés ràpidament, ho tapaven amb un drap o una saca.

A les cases de pagès, els dies de batre feien provisió extra de gel. El posaven dintre semals o cossis per a assegurar-se el beure fresc per tota la diada. A les eres no hi mancava mai el porró i els càntirs amb aigua barrejada amb anís, que la feia la mar de bona. Convenia, no obstant, no beure'n massa perquè hi havia el perill que les palleres sortissin tortes o que, en posar les garbes dins les màquines, s'equivoquessin de forat.

Avançant una mica més, arriben, amb la clamor de grans avenços tècnics, les neveres de gel. Eren de fusta i molt baixes però, en ésser molt ben presentades i pintades per fora, feien

força goig i donava un gran prestigi a qui en tenia. Com passa en aquests casos, la seva adquisició no estava a l'abast de totes les butxaques. Hagué de passar un temps abans no es fessin assequibles a més economies. En moltes cases no hi arribaren.

Amb aquest invent, el gel ja durava més, en trobar-se molt ben tancat dins les flamants neveres. No es fonia amb tanta facilitat com ho feia dins una galleda o un cubell.

A més de beure, ja s'hi comença a posar la fruita i, inclús, algun bistec de carn. A on arribarem amb aquests avanços! —es deia la gent.

Doncs, s'havia d'arribar molt més enllà, perquè una mica més tard tocava el torn a les primeres neveres elèctriques.

Era la gran estocada al gel. Les cues davant les fàbriques de gel, a les hores punta, cada dia eren més curtes fins que s'acabaren del tot, perquè les neveres elèctriques, cada dia més perfeccionades, anaven envaint el mercat, fins arribar un moment que no

es concebia cap llar sense la seva nevera. Un pas més endavant fou la incorporació del congelador i, posteriorment, la seva venda individualment.

El fred industrial i domèstic ens portaria a cotes molt altes en la conservació alimentària. Tècniques que ens permeteren, per exemple, menjar un bon plat de faves tendres en ple mes de gener o gaudir d'una bona escalivada de sardines quan fa dies que les teranyines no surten a pescar a causa del mal temps. I si us oblideu d'anar a comprar pa, no tingueu por que, si la mestressa ha estat previsor, sols manca obrir el congelador i, amb l'ajut del microones, us podreu fer un bon pa amb tomata.

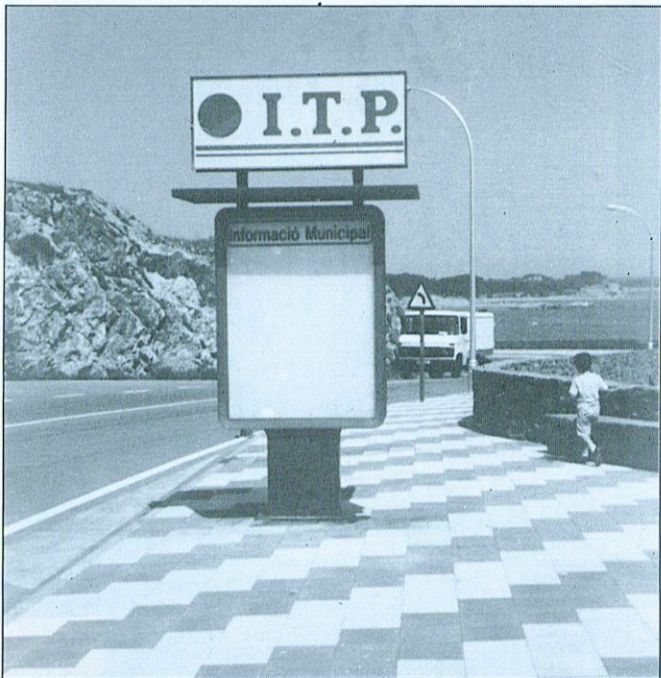
Cada dia ens anem acostant més a que es faci realitat la idea d'uns quants —mig en broma mig en "serio"— que diuen que arribarà un dia que no serà necessari cuinar ni, per tant, menjar. Amb una pastilla al matí —diuen— estarem tips tot el dia.

Si serà així no ho sé, però una cosa sí és certa, i és que si el progrés no es detura, ningú no sap on arribarem.

DE MÉS I DE MENYS

Aquesta secció, concebuda com espai d'expressió crítica en el més positiu sentit de l'acceptació, aplega les opinions dels lectors recollides per la Redacció, que les publica com a un aspecte més de servei públic.

Apart de servir de suport publicitari i d'entorpie el pas dels vianants, aquests panells «d'Informació Municipal» mai no han estat utilitzats per la seva presumpta funció pública. Caldria replantejar-se el seu ús. -M.

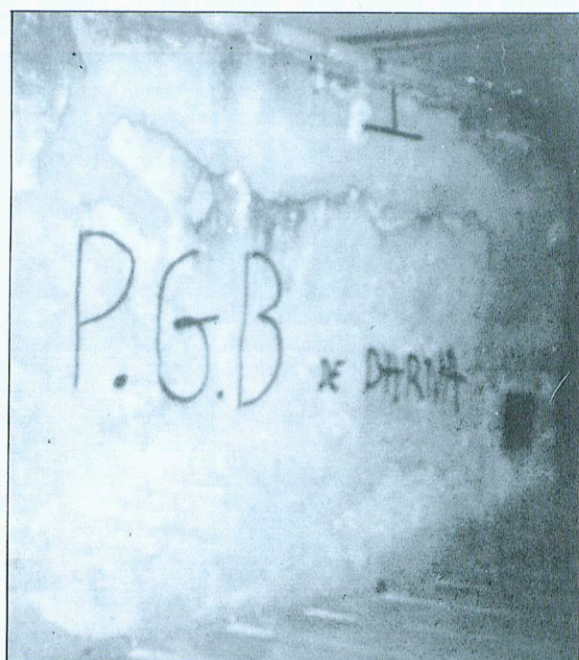
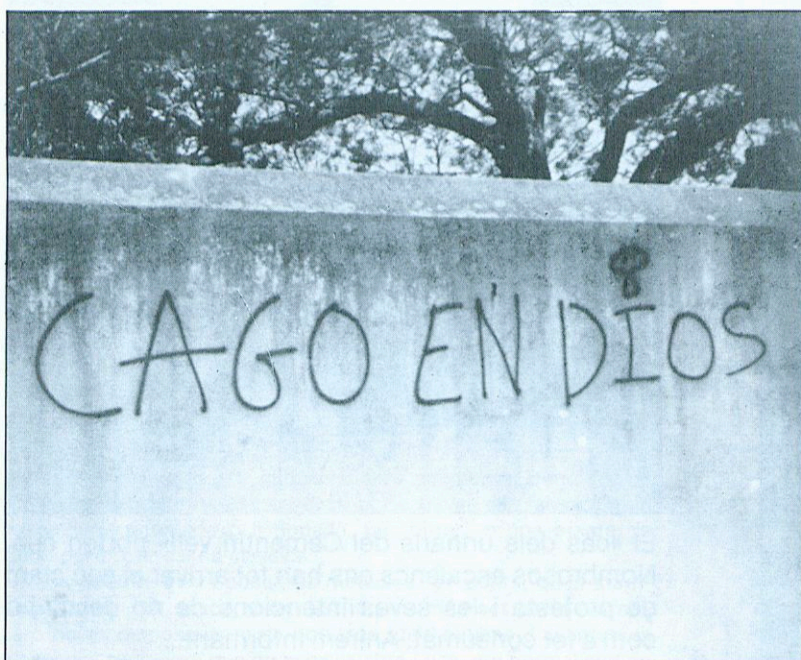
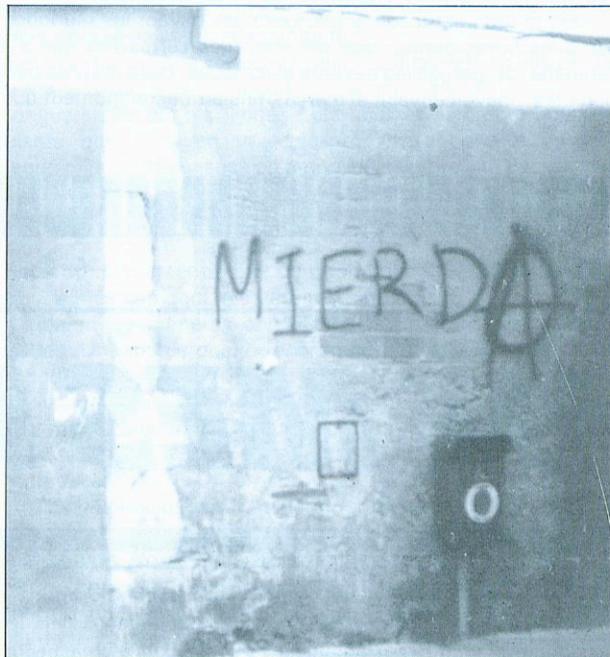
Per què no s'arranja d'una vegada aquest racó del Passeig Marítim, a l'alçada de l'Olla, donant-li un aspecte més acurat i digne? Quines són les raons que fan, aparentment, tan difícil aquest arranament? -R.

El «cas dels urinaris del Cementiri vell» porten cua. Nombrosos escalencs ens han fet arribar el seu clam de protesta i les seves intencions de no deixar-ho com a fet consumat. Anirem informant...

DE MÉS I DE MENYS

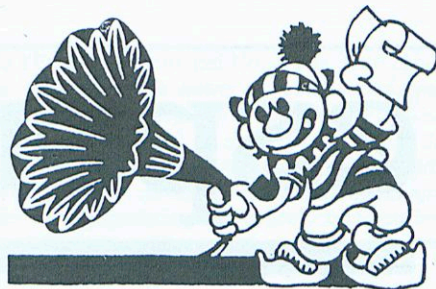

PINTADES

Encara que tots som conscients que davant de bretolades com les d'embrutar les parets amb pintades, (executades habitualment amb nocturnitat, anonimats i celeritat) poc s'hi pot fer per a evitar-les, creiem que procurar-les-hi publicitat i espectacularitat deixant-les mesos i mesos escampant el seu «missatge» és, com a mínim, contraproductiu.

¿Tan difícil seria eliminar-les (malgrat representés algunes hores extres per a la brigada municipal) tan bon punt apareixen, i evitar als escalencs i visitants una imatge tan degradant, culturalment i estèticament parlant, per a la nostra vila? -X.

NOTICIARI LOCAL

RESUM DE NOTÍCIES SERVEIS INFORMATIUS DE RÀDIO L'ESCALA

14-06-89 PILAR PELLICER, NOVA DIRECTORA DEL COL·LEGI PÚBLIC EMPÚRIES

Pilar Pellicer és la persona que ocuparà el càrrec de directora al Col·legi Públic Empúries el proper curs 89-90.

En aquesta elecció varen ser necessàries dues votacions. En la primera s'obtingueren aquests resultats: dels 16 membres que componen el Consell Escolar, 8 votaren a favor, 3 s'abstingueren i 5 votaren en blanc.

En la segona i definitiva votació, els resultats van ser de: 3 abstencions, 4 vots en blanc i 9 votaren a favor.

Queda per tant aprovat, pel Consell Escolar, que Pilar Pellicer sigui la que ocupi la direcció del Col·legi pel curs vinent.

21-06-89 VISITA D'UN REPRESENTANT DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA A EMPÚRIES

El senyor Lavoria, membre de la Diputació de Barcelona, visità la nostra vila, per tal de concedir una entrevista a TV3 dins el marc d'Empúries. El tema tractat en aquesta entrevista era el Consorci d'Empúries i les obres del Pla Especial que es desenvoluparan a aquesta zona.

La Comunitat Econòmica Europea, la diputació de Barcelona i l'ajuntament de l'Escalà, han acceptat ja formar part del Consorci. Queda per confirmar la Generalitat de Catalunya, la diputació de Girona i el ministeri de Cultura. La presidència d'honor ha estat acceptada per la reina Sofia. És probable que aquest consorci quedi format definitivament la propera tardor. Un cop format la primera tasca a la que li caldrà fer front és l'arribada de la Flama Olímpica al 92.

22-06-89 ESCOLA-TALLER DEL MEDI AMBIENT

Els Aiguamolls de l'Empordà han organitzat per aquest hivern un curs de monitors de la natura. Aquest curs es fa amb col·laboració amb l'INEM, i amb els ajuntaments del Parc. Aquests ajuntaments són els de Castelló d'Empúries, Sant Pere Pescador, Roses, Figueres, Torroella de Montgrí i l'Escalà. L'Escalà serà el centre on es realitzaran les classes d'aquest curs. Les aules autoritzades seran a l'edifici de can Maset. El curs està dirigit a joves de 16 a 25 anys que estiguin apuntats a l'atur. La durada serà de 18 mesos i es dividirà en dues fases: la primera de sis mesos no remunerats amb base teòrica i pràctica. Els 12 mesos restants seran amb contracte de formació, que es dividiran en quatre hores pràctiques de treballs com a monitors dels aiguamolls i quatre hores teòriques. La informació sobre aquest tema es pot demanar a l'ajuntament de l'Escalà.

23-06-89 NIT DEL FOC

Ràdio l'Escalà va muntar una programació especial titulada la Nit del Foc. Aquest programa el va organitzar conjuntament l'emissora municipal, el grup de cebeistes i els atletes del CER. Durant 10 hores es va lligar la informació referent a la Flama del Canigó, que van anar a buscar els atletes a la Vajol fins a l'Escalà.

Quan la Flama del Canigó va arribar a l'Escalà, encengué les diferents fogueres de les Revetlles que se celebraven al poble. Revetlles del Poble Sec, Montgó, Passeig Marítim, Riells, cases de protecció oficial i Camp dels Pilans.

26-06-89 PLE ORDINARI DE JUNY

L'ordre del dia d'aquest ple el configuraven set punts. El segon d'aquests punts era l'estudi de la contractació laboral de personal per la Policia Local i per la Biblioteca Municipal. El senyor Blai va ser contractat com a membre de la Policia Municipal; Dolores Graboleda ocuparà, durant aquest estiu, el lloc d'Auxiliar de biblioteca.

26-06-89 JARDICODA S.A. S'OCUPARÀ DE LES ZONES VERDES DE L'ESCALA

En el punt cinquè del ple ordinari de juny es va adjudicar el servei de manteniment de jardineria, a JARDICODA S.A., per un pressupost de 8.405.000 ptes. l'any.

Aquest pressupost és la suma total de pressupostos corresponents a les diferents zones verdes que té el municipi de l'Escalà. L'Ajuntament, amb el tipus de contractació que farà a aquesta empresa, té el dret d'excloure algunes de les zones verdes que inclou aquest pressupost total, del manteniment de JARDICODA S.A.

Una de les zones que inclou els més de vuit milions de pressupost, és el manteniment del Cementiri nou, cementiri que de moment no en tindrà cura aquesta empresa.

ART

CONCURS DE CARTELLS

El 26 de juny va tenir lloc l'adjudicació del premi al concurs de cartells per la festa major de la nostra vila.

Es van presentar sis obres, de les quals, el jurat format per Francesc X. Vila i Mitjà, Benjamí Bufarull, Montserrat Sureda, Àngel Rodríguez, Jordi Boix i Pere Guanter com a secretari sense vot, va escollir el titulat "Onades de Festa", original de Montserrat Fornells Oliver de Figueres.

El premi està dotat amb 50.000 ptes.

PREMI NACIONAL DE FOTOGRAFIA PER EN JOAQUIM TEIXIDOR

El jurat de la "Muestra Nacional de Diapositivas MAN RAY", celebrada a Gijón (Astúries), va atorgar, el propi dia 25 de maig, el 1r Premi a Joaquim Teixidor que hi participava amb una col·lecció de diapositives sobre el muntatge artístic que els pintors del "Grup-69" van fer a Empúries amb motiu dels Jocs Olímpics de Barcelona-92.

Hem de dir, també, que el passat mes de desembre en Joaquim Teixidor es va desplaçar a Madrid per recollir un altre premi; en aquest cas un accésit del prestigiós Certamen Nacional de Fotografia "Camino de Hierro" sobre el món del Ferrocarril.

esport i lleure

FUTBOL

Resultats del mes de juny:

TERCERA REGIONAL

Dia 7	Estartit - l'Escala	6-2
Dia 11	Sauleda - l'Escala	3-3

PRIMERA REGIONAL

Dia 4	l'Escala - Anglès	2-0
Dia 11	l'Escala - Besalú	7-0

Amb aquests partits es va acabar la competició oficial de les categories. El nostre reserva va aconseguir un meritori cinquè lloc, amb 43 punts i 9 positius, millorant molt respecte a la temporada anterior.

Quant al nostre primer equip, a qui el Palafrugell havia arribat a portar-li 7 punts d'avantatge, va aconseguir fer posar nerviosos al campió, qui -segons diu que diuen- els darrers partits es va valdre de certes suspicàcies per tal d'assolir la categoria superior. El FC l'Escala va portar a terme una campanya molt brillant, oferint gols i espectacle. Tant com a conjunt com individualment, per part d'en Pere Montserrat, va ser l'equip més realitzador i pel que fa a gols en contra, solament al campió varen fer-n'hi menys.

Aquesta és la classificació final, dels cinc primers llocs:

Palafrugell	34	25	4	5	82	34	54	+ 20
l'Escala	34	23	6	5	93	37	52	+ 18
Roses	34	21	6	7	92	50	48	+ 14
Abadessenc	34	17	5	12	59	40	39	+ 5
Torroella	34	14	9	11	52	43	37	+ 3

Puja a Preferent el Palafrugell, perdent categoria Maçanet i Besalú. Per altre costat, Aro i Sàbat han estat els campions dels respectius grups de segona regional, guanyant-se l'ascens.

L'equip infantil del FC l'Escala, campió a BLAGNAC

Convidat per la directiva de l'equip de futbol de Blagnac, població situada a pocs quilòmetres de Tolosa de Llenguadoc, el nostre conjunt infantil va desplaçar-se a la localitat francesa per tal de disputar un torneig, celebrat els dies 3 i 4 de juny, en el qual varen participar-hi vuit equips dividits en dos grups de quatre. Els resultats foren:

Grup A		Grup B	
Blagnac - l'Escala	1-2	Cazeres - Montauban	1-0
Mòns - Grisolles	3-0	Tournefeuille - Rubí	0-0
Blagnac - Grisolles	0-0	Cazeres - Tournefeuille	0-2
l'Escala - Mòns	3-1	Montauban - Rubí	1-0
Blagnac - Mòns	1-1	Cazeres - Rubí	0-2
l'Escala - Grisolles	3-0	Montauban - Tournefeuille	0-0

SEMIFINAL (primer del grup A amb segon grup B)

l'Escala - Montauban 5-0

FINAL

Mòns (Belga) - l'Escala 0-1

Cal remarcar les atencions de tota mena per part dels amfitrions, que a més de fer-se càrrec de totes les despeses, ompliren d'obsequis i records als joves escalencs, els quals, tindran sens dubte grata memòria de la sortida. El dissabte següent dia 10, els francesos de Blagnac varen fer estada a la nostra vila, i es va procurar en tot moment atendre'ls en la mesura de les possibilitats per tal de correspondre als miraments rebuts.

L'equip infantil del patronat municipal de l'esport de l'Escala, campió de Catalunya de Futbol sala escolar

Els dies 22, 23, 24 i 25 de juny, tenien lloc en el recinte del Pavelló de la Joventut de Tarragona, les finals catalanes d'aquesta especialitat, en les quals hi participaren:

Territorial de Barcelona:	E.P. Pere Giscart, l'Hospitalet de Llobregat
Territorial de Girona:	Patronat Municipal d'Esports de l'Escala
Territorial de Lleida:	Associació de Veïns Cappon
Territorial de Tarragona:	S.S. Barri Gaudí de Reus

Convidat de Tarragona capital C. Sant Pau Apóstol

Aquests foren els resultats:

E.P. Pere Giscat - Patronat l'Escala	0-3
Veïns Cappon - Patronat l'Escala	0-8
S.S. Barri Gaudí - Patronat l'Escala	0-3
C. Sant Pau - Patronat l'Escala	0-2

Amb tots els partits guanyats, sumant els vuit punts, amb setze gols a favor i cap en contra, els escalencs Huertas, Chavez, Parramont, Pitu, Maspoch, Coll, Pereferrer, Surrell i Franconetti aconseguen fer-se amb la primera posició i amb ella el títol de campions de Catalunya de Futbol Sala. Felicitacions.

TIR OLÍMPIC

Amb el més ferm propòsit de participar als Jocs Olímpics de Barcelona-92, l'escalenc Vicens Folgado, el nostre millor esportista de la temporada passada, intensifica la seva preparació participant a diverses competicions que serveixen per a proporcionar-li alhora remarcables classificacions.

En la modelitat de pistola ràpida aconseguia recentment a Rio de Janeiro la medalla de bronze, en la quarta prova de la copa del món, amb un total de 850 punts millorant satisfactoriament les posicions assolides en la segona i tercera proves d'aquesta competició portades a terme, respectivament a Zagreb i a Zürich on amb 580 i 581 punts aconseguia els llocs dotzè i desè.

El primer cap de setmana de juliol ha de ser present a Bèlgica i posteriorment ha de tornar a Zagreb on ha de participar al Campionat d'Europa. Li desitgem molta sort i que continuïn els èxits.

CANADES D'HAVANERES

Les cantades d'havaneres que podem ja considerar clàssiques a la nostra vila, són anunciades per al proper mes d'agost. La que organitza la comissió de festes del camp dels Pilans, ha de tenir lloc al seu veïnat el dimarts dia 1. La que té a càrrec preparar la penya Blaugrana de l'Escala i Comarca amb el marc del port d'en Perris com a escenari, ha de ser pel dijous dia 10 i la que els Amics de Montgó inclouen en els actes de les festes anuals, que tenen lloc en el recinte de la seva Platja, el diumenge dia 13 amb l'acostumada participació del grup "TERRA ENDINS". També n'hi ha una de programada a Riells, pel 27 de juliol, amb actuació del grup escalenc "Oreig de Mar".

SARDANES

Efectivament, el mes de juny, varen iniciar-se les ballades que s'organitzen pels mesos estiuencs i que tenen lloc els dimecres a les 10 de la nit a la platja: el dia 21 amb la "Ciutat de Girona" i el dia 28 amb la "Flama de Farners". Per altre costat, corresponent a

les que té cura d'organitzar la Secció Sardanista del CER, el diumenge dia 25 a les 12 del migdia i a Riells de Dalt, dins els actes de la III celebració a la plaça Principal de l'Escala, va haver-hi actuació de la cobla "Principal d'Olot". Per aquest mes de juliol, els dimecres a la platja hi ha anunciat: dia 5 "Flama de Farners", dia 12 "Foment", dia 19 "Ciutat de Girona" i dia 26 "La Principal de Banyoles", a les que s'han d'afegir la del dia 6 a Riells amb la "Foment" i les dels diumenges dies 9 i 23, aquestes a les nou del vespre a la platja de Montgó i amb "La Principal de Banyoles". El diumenge dia 16, diada de la Verge del Carme, sardanes al matí, a la tarda i a la nit a càrrec de la cobla-orquestra "COSTA BRAVA". Per acabar, creiem que cal esmentar que, segons sembla, les actuacions anunciades a càrrec de la Selvatana, concretament el 2 d'agost i l'11 de setembre va haver-hi algun error i la cobla que havia figurar-hi era la Selvamar.

informació

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

Naixements

- 2-5 Marc Gasull i Morales, fill de Josep i Antònia
- 15-5 Marc-Xavier Campos i Blasi, fill de Xavier i Pilar
- 16-5 Mireia Cajas i Marmolejo, filla de Rafael i Antònia
- 23-5 Sandra Olivares i Pérez, filla de Francesc i Concepció
- 5-6 Joaquim Badosa i Palau, fill de Josep i Núria
- 15-6 Isidre Ramió i Castro, fill de Martí i Maria-Dolors
- 16-6 Sandra Herrera i Casas, filla de Rafael i Ramona
- 22-6 Lídia Prieto i López, filla d'Albert i Maria-Miracle

Matrimonis

- 12-5 Jordi Bronsoms i Garriga amb Núria Mercader i Sais
- 13-5 Antoni Arjono i Doblado amb Dolors Duñach i Payet
- 20-5 Josep Puig i Gratacós amb Rosa-Maria Forné i Guerra
- 27-5 Jordi Iglésias i Xifre amb Maria-Núria Salvador i González
- 27-5 Josep M. Ramió i Pérez amb Júlia Pérez i Cara
- 27-5 Joaquim Danés i Riera amb Maria-Mercè Brunso i Magret
- 3-6 Alici Manzano i Marcos amb Montserrat Callol i Callol
- 8-6 Joan-Maria Gavalrà i Robert amb Teresa Parra i López
- 26-6 Víctor Álvarez i Díez amb Maria-Àngels Pou i Batlle

Defuncions

- 10-5 Lluís Ribas i Bagué, 90 anys
- 16-5 Josep Costals i Rubau, 87 anys
- 30-5 Concepció Fàbregas i Martínez, 81 anys
- 30-5 François J. Feron, 56 anys
- 22-6 Elena Casadevall i Muriscot, 54 anys
- 24-6 Cristina F. Wyns, 65 anys
- 26-6 Martine Chappuis, 83 anys
- 27-6 Maria Geli i Costal, 49 anys

CONSORCI DE LA COSTA BRAVA: AIGÜES NETES

Del 19 al 25 de juny, va tenir lloc a l'Escala l'exposició itinerant organitzada pel Consorci de la Costa Brava "aigües Netes", en la qual s'exposa a través de panells, escrits, i un vídeo la problemàtica de la depuració de les aigües a aquesta zona del litoral gironí.

Es posa de manifest com el canvi que ha suposat el pas d'una economia basada en el sector primari a una altra en la qual el turisme n'és el principal protagonista, ha fet necessària tota una política de depuració de les aigües.

Es fa la història del Consorci, la seva intervenció en la política d'aigües i la creació dels diferents sistemes de depuració. Finalment, l'exposició forneix d'una colla de dades tècniques i econòmiques sobre la tecnologia de la depuració.

L'exposició que s'ha fet a l'Escala per primera vegada es podrà veure en els diferents pobles del Consorci des d'ara fins a final de setembre.

Pere Guanter

De l'ajuntament de l'Escala i tramès per Nogareda, hem rebut un comunicat que diu el següent: *Si entre els veïns d'aquesta comunitat es troba algun ex-combatent de les FORCES ARMADES, FORCES D'ORDRE PÚBLIC, o del COS DE CARABINERS, que hagueren exercit aquest càrrec durant la passada guerra espanyola, 1936-1939 (els de les Forces Armades havent obtingut com a mínim la categoria de SERGENT, incloent els Comissaris de Batalló i Companyia) tenen dret, segons la Llei 37/84 de 22 d'octubre, a una pensió segons la categoria.*

Les vídues també tenen dret a la pensió de viudetat (60%)...

Per a més detalls pot consultar-se el pannell d'anuncis de l'ajuntament o dirigir-se a Nogareda, Habilitació de Classes Passives, Rda. Pare Claret 12, 1r, 1a de Girona. Tel. 20 12 91.

AJUNTAMENT DE L'ESCALA (Girona)

Polícia Municipal

Mes Juny

ATESTATS PER DELICTES I FALTES	42
ACCIDENTS DE CIRCULACIÓ AMB ATESTAT amb ferits	4
ACCIDENTS DE CIRCULACIÓ AMB ATESTAT amb danys materials	11
ACCIDENTS DE CIRCULACIÓ SENSE ATESTAT amb ferits lleus	6
ACCIDENTS DE CIRCULACIÓ SENSE ATESTAT amb danys materials	6
ALDARULLS a la via pública	4
ALDARULLS a locals públics	7
AJUDA PRESTADA en incendis	2
AJUDA PRESTADA a transeünts	5
ANOMALIES A LA VIA PÚBLICA	39
DETENCIONS per delictes contra la propietat	4
DENÚNCIES per infracció al Codi de Circulació	60
INFORMACIONS per telèfon	119
INFORMACIONS per les patrulles	108
LOCALITZACIÓ PERSONES I INFANTS PERDUTS	3
RECUPERACIÓ DE VEHICLES ROBATS, motos	1
RECUPERACIÓ DE VEHICLES ROBATS, ciclomotors i bicicletes	1
REGULARITZAR LA CIRCULACIÓ (EN HORES)	120
SALVAMENTS MARÍTIMS	3
SERVEIS ESPECIALS	112
SERVEIS D'URGÈNCIES metges	115
SERVEIS D'URGÈNCIES farmàcies	67
SERVEIS D'URGÈNCIES ATS	11
SERVEIS D'URGÈNCIES patrulla d'auxili	29
TROBADA D'OBJECTES A LA VIA PÚBLICA	9
QUILÒMETRES EFECTUATS PELS VEHICLES cotxes patrulles	6.300
QUILÒMETRES EFECTUATS PELS VEHICLES motos	1.040
QUILÒMETRES EFECTUATS PELS VEHICLES patrulla d'auxili	2.050
TOTAL KM PER DIA (% PER HORA SERVEI)	13.04
TOTAL VEHICLES RETIRATS PER LA GRUA	17

ENRIQUIM I POLIM LA NOSTRA PARLA

- La sal llançada al foc *decrepita*. La *decrepitació* de la sal llançada al foc.
- Les viandes que es couen a foc lent *xauxinen* o *xauxinegen*. El *xauxineig* de les viandes que es couen a foc lent.
- Les dents *cruixen*, *carrisquegen*, *escarritxen*. El *cruix* o *cruixit*, el *carrisqueig*, l'*escarritx* de les dents.

v.
m.

UNA RESPOSTA SOSPITOSA

Ell: - Amor meu, t'ho suplico: digue'm si sóc realment el primer home de la teva vida.

Ella: - És clar que sí, estimat! Però voldria saber per què tots els homes heu de fer sempre la mateixa pregunta.

UNA PROVA D'AMOR IRREFUTABLE

- Estimat, digue'm, què t'estimes més: una dona bella o una dona intel·ligent?

- Ni l'una ni l'altra, estimada: ja saps que només t'estimo a tu!

LLOM A LA CATALANA

Quantitats per a 6 persones: 500 grams de llom de porc, 500 grams de rovellons, 3 grams d'all, 15 grams de galeta picada, julivert i oli.

Una vegada nets els rovellons, poseu-los en una plata d'anar al forn col·locant-los-hi amb la cua cap amunt i deixeu-los-hi uns quants minuts per tal de treure'ls l'aigua. A continuació, trinxeu julivert en abundor i els alls, barregeu-los amb la galeta picada, tireu-hi sal i pebre i escampeu-ho per damunt dels bolets. Tireu-hi oli per sobre i poseu-ho al forn alguns minuts perquè agafi un color daurat.

Talleu el llom a rodanxes d'un centímetre, tireu-hi sal i fregiu-les a foc viu.

Serviu-les en una plàtera rodejades dels bolets i acabades de fer.

PENSAMENTS I REFLEXIONS D'ESTAR PER CASA

La religió, a uns els fa somriure i, a altres, els dona l'alegria de viure.

...

Reconèixer els propis errors no és cap covardia. Demuestra una gran valentia.

...

Ens recordem molt de demanar i poc d'agrair.

...

La imaginació et farà viure moments de felicitat, però també hores de profunda tristesa.

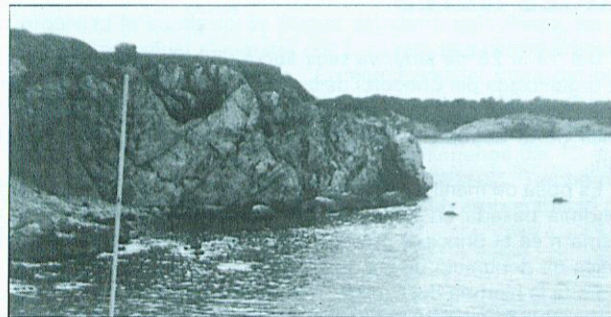
...

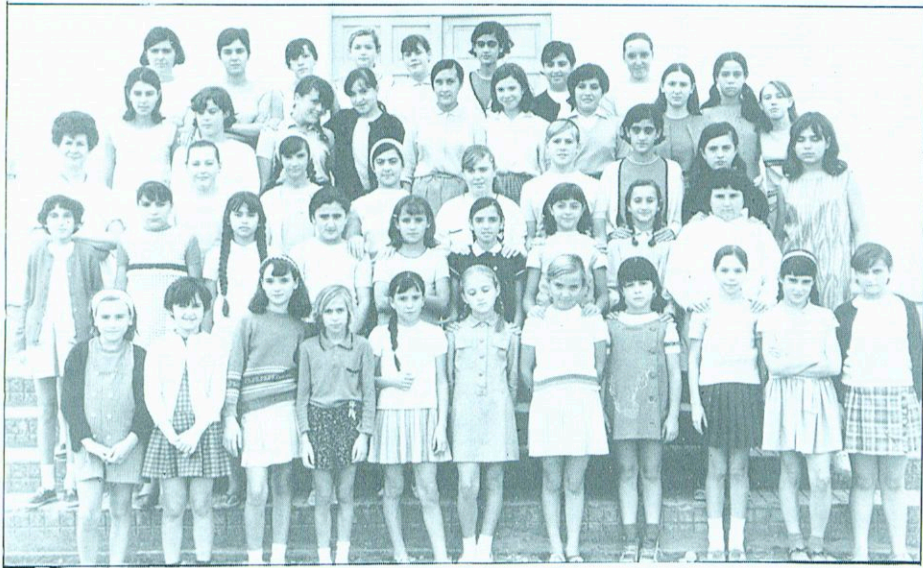
Quan hom ha estat o ha pensat trobar-se prop de la mort, després res no tem.

...

Quan més lluny passa el sofriment menys ens dol.

-G

CAMPIONAT INTERN DE FUTBOL-SALA

PESCADORS

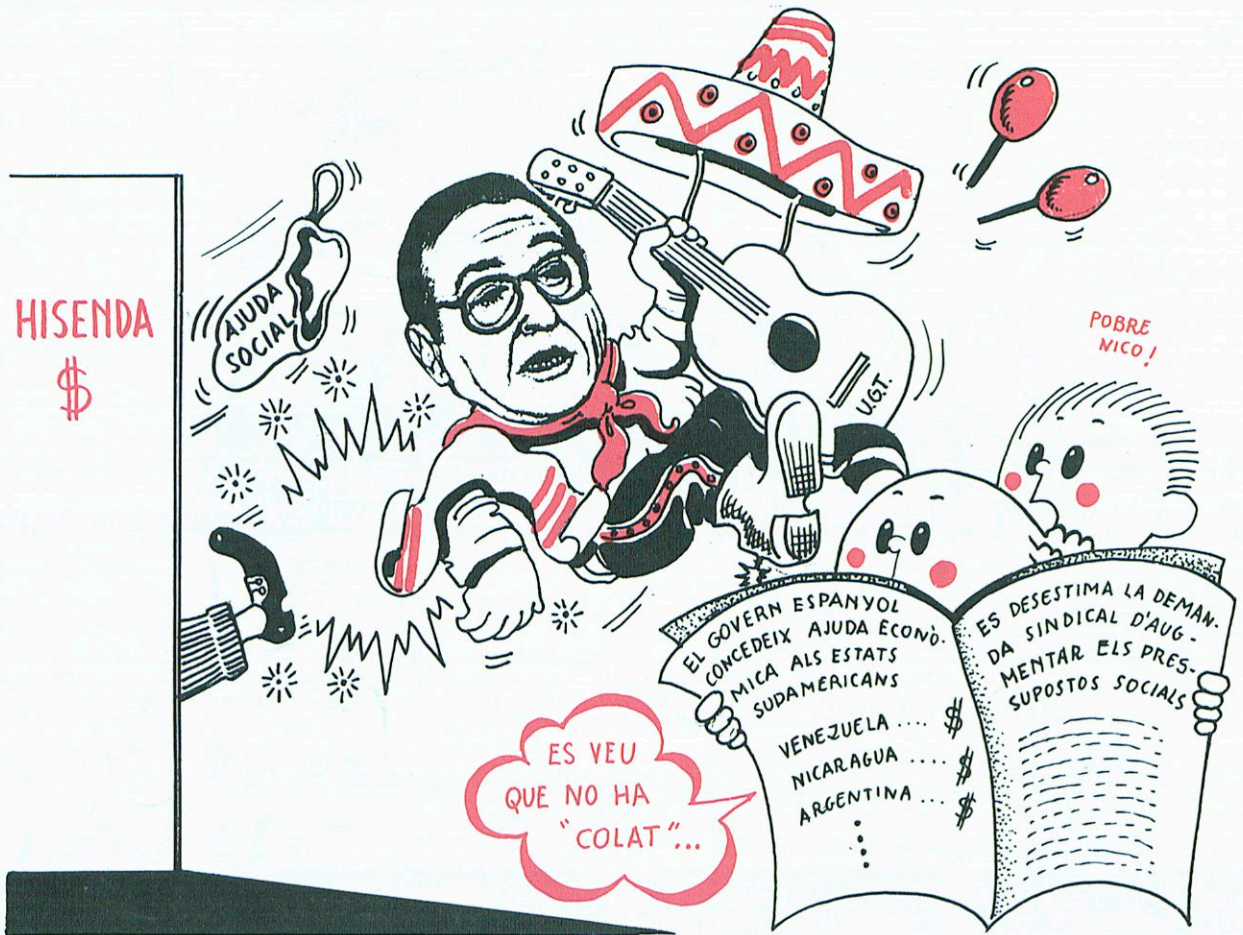
ROSER

J. DAVIS I

J. DAVIS II

RECULL DE FOTOGRAFIES ANTIGUES DE L'ESCALA COL·LECCIONABLES

FOTOGRAFIA N°89

